

РЕШЕНИЕ

№ 606

гр. София, 27.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО VII ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и седми юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Николай Младенов

Членове: Веселина Ставрева
Диана Василева

като разгледа докладваното от Веселина Ставрева Въззивно наказателно дело от общ характер № 20231100603029 по описа за 2023 година

Производството е по реда на гл.21 от НПК.

С присъда от 25.05.2022г. по Н.О.Х.Д.№21466/2017г., СРС, НО, 107-ми с-в е признал подсъдимия **Т. Д. С.** за невиновен в това, че при условията на продължавано престъпление, с 13 деяния, които осъществяват поотделно един състав на едно и също престъпление, извършени през непродължителен период от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите, в качеството си на длъжностно лице “пласьор - масов пазар” по силата на трудов договор 169/10.12.2009г. със страни “Т.д.” ООД и **Т. Д. С.**, респ. длъжностна характеристика към упоменатия договор, влязла в сила от 25.03.2013г. е присвоил чужди пари, собственост на “Т.д.” ООД - като не ги отчел на каса в общ размер на **6781,25лв.** /шест хиляди седемстотин осемдесет и един лева и двадесет и пет стотинки/ лева, връчени в това му качество от клиенти на “Т.д.” ООД по повод заплащането на стоки по фактури, подробно описани в присъдата, прието от СРП да е престъпление по чл.201, вр. чл.26, ал.1 от НК, поради което и на осн. чл.304 от НПК го е оправдал изцяло. Съдът се е произнесъл в присъдата и по приетия за съвместно разглеждане гр.иск, който е отхвърлил като неоснователен. Като резултат от оправдаването и на осн. чл.190, ал.1 от НПК, направените в хода на съдебното и досъдебно производство разноси са възложени на държавата.

По делото в срок е постъпил въззивен протест, в който присъдата се определя като неправилна, като протестиращият орган изрично е обективирал виждане, че съображенията си за това ще изложи след запознаване с мотивите към същата. Моли за отмяна на присъдата и постановяване на обратна - осъдителна.

С изпращане на мотивите към присъдата /получени на 29.07.2022г./, съдията от първостепенния съд е уведомил СРП, че протестът може да бъде допълнен.

По делото е постъпила и въззивна жалба от конституирания по делото гр.ищец „Т.д.“ ООД чрез процесуалния му представител - адв.А., които от своя страна обжалват присъдата като неправилна и незаконосъобразна в частта, касаеща отхвърления граждански иск. Настоява се съдът да не е обсъдил всички доказателства по делото.

С определение на СГС, VII-ми въззив. с-в от 26.10.2022г. е прекратил съдебното производство като е върнал делото на СРС за администриране в насока да бъде изрично указано на СРП, че подадения протест не отговаря на изискванията на НПК да образува въззивна проверка на съдебния акт с изрично отбелязване и на последиците от неизпълнение на това задължение. Указано е на съдията от СРС да съобрази задължението си по чл.323, ал.1, т.1, вр. чл.320, ал.1 от НПК и да върне върне въззивния протест, в случай че не бъде допълнен.

С надлежно уведомяване на СРП от 15.12.2022г. до обвиняващата институцията е сведено разпореждането на съдията от СРС от 09.12.2022г., че в 7-дневен срок от получаване на съобщението следва да бъде допълнен протеста като в противен случай ще бъде върнат. Указано е, че е изпратен и по-рано препис от мотивите към присъдата. Поради липса на допълнение на протеста, с определение на СРС от 14.03.2023г., председателят на съдебният състав е върнал протеста, депозиран на 30.05.2022г. срещу присъдата по Н.О.Х.Д. №21466/2017г., СРС, НО, 107-ми с-в, с която е признал подсъдимия **Т. Д. С.** за невиновен. Съдебният акт не е протестиран /получен на 30.03.2023г./ и е влязъл в сила.

В разпоредително заседание от 22.06.2023г. въззивният съд по реда на чл.327 от НПК е преценил, че за изясняване на обстоятелствата по делото не се налага разпит на подсъдимия, на свидетелите и вещите лица.

В съдебно заседание представителят на СГП настоява правилно приетият за съвместно разглеждане гр.иск да не е бил уважен от районния съд, поради което моли въззивната жалба на “Т.д.” ООД да бъде оставена без уважение. Като основен аргумент в подкрепа на тезата си посочва, че подсъдимият **С.** е бил оправдан и признат за невиновен по повдигнатото му обвинение.

Повереникът на гр.ищец, напротив, моли за уважаване на въззивната жалба. Адв.А. се позовава на възприетото в мотивите на първия съд, че има присвояване на суми, въпреки че подсъдимият е признат за невинен. Претендира направените разноси в първоинстанционното производство.

Упълномощеният защитник на подсъдимия - адв.К. моли въззивния съд за потвърждаване присъдата на СРС като правилна и законосъобразна, още повече че при липсата и на и протест от обвинението. Подчертава, че щом СРС е счел подсъдимия за невиновен, поради недоказаност на изпълнителното деяние, то автоматично не би могъл да бъде уважен и гр.иск, заради липса на вина.

Подсъдимият **С.** - редовно призован, се явява пред въззивната инстанция. При реализиране правото си на лична защита и в последната си дума поддържа тезата на адвокатата си за потвърждаване на първостепенния съдебен акт.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, VII-МИ ВЪЗВИВЕН СЪСТАВ, след като обсъди доводите във въззивната жалба, както и в съдебно заседание от страните и след като в съответствие с чл.314 от НПК провери изцяло правилността на атакуваната присъда, констатира, че са налице основания за нейната отмяна и за връщане на делото на СРС за ново разглеждане от друг състав от стадия на разпоредителното заседание.

В рамките на производството по делото пред първоинстанционния съд са допуснати отстраними съществени процесуални нарушения, доколкото при изготвяне на мотивите към

съдебния акт липсва каквото и да било произнасяне на съда в частта относно отхвърлянето на гражданския иск в присъдата. Това обосновава касационното основание за липса на мотиви /чл.348, ал.3, т.2, пр.1 от НПК/. Според градските съдии е нарушено правото на защита на гр.ищец да разбере по какви съображения е отхвърлена приетата гражданскоправна претенция.

Основополагащ принцип е, че съдът дължи произнасяне по същество на гражданския иск независимо от установената или не в наказателния процес наказателна отговорност. Дори и при наличието на оправдателна присъда, съдът следва да изложи съображения за това защо отхвърля приетия за съвместно разглеждане в наказателния процес граждански иск като неоснователен и недоказан. Липсата на състав на престъпление не изключва наличието на деликт, като основна и задължителна предпоставка за търсенето на гражданска отговорност, и не предполага автоматично от друга отхвърляне на гражданския иск, още повече без излагане на каквито и да е било мотиви.

Присъдата представлява единство от диспозитив и мотиви, като противоречието между тях изключва възможността да бъде проверена действителната воля на решаващия съд. Съдът не съзря сред мотивите на делото нито едно изречение, което да обоснове по какъвто и да е начин липсата на основания за субсумиране поведението на С. като такова под нормата на чл.45 от ЗЗД. Това е в разрез с изискването на чл.307 от НПК. Възприемането на логиката, че щом подсъдимият е оправдан по повдигнатото му обвинение, това автоматично води и до липсата на деликт не може да бъде изведено по тълкувателен път, още повече предвид посочената по-горе възможност основанията за налагане на гражданска и наказателна отговорност не винаги да водят до един и същ резултат.

Всичко това според становището на въззивния съд съставлява съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл.348, ал.3, т.2, пр.1 от НПК, доколкото е довело до вземане на решение по съществото на делото, в разрез с изискването на чл.305, ал.3 от НПК. Отчетената частична липса на същностна част от мотивите на присъдата, винаги следва да се оценява като пълна липса на мотиви и представлява безусловно отменително основание по чл.348, ал.3, т.2, пр.1 от НПК /вж. р. №221 от 18.05.2008г. по н.д.№131/09г. , II н.о. на ВКС, р.№507 от 29.02.2012г. на ВКС по н. д. №2138/2011г., II н. о., Н К, р. № 268 от 31.05.2012 г. на ВКС по н. д. № 706/2012 г., НК, I н. о./. Според цитираната съдебна практика на ВКС, съществено нарушение на процесуалните правила е налице не само при пълната липса на мотиви, но и на такава част от тях, която се отнася до основните въпроси, на които трябва да се даде отговор с присъдата, какъвто безспорно е гражданския иск.

Гореизложеното е в съответствие и с трайно установената практика на ЕСПЧ по приложението на КЗПЧОС /вж. решението по делото "Delcourt срещу Белгия" от 17.01.1970г./, където е прието, че "сред гаранциите, които се съдържат в чл.6 на Конвенцията, фигурира гаранцията, че всяко съдебно решение трябва да бъде добре обосновано, както по отношение на фактите, които се обявяват за доказани, така и на правото, което е приложено".

Така постановеният порочен съдебен акт не дава възможност на настоящата инстанция да извърши проверка относно начина на формирането на решаващата воля на първоинстанционния съд относно гражданския иск. Въззивната инстанция следва да коригира, но не и тепърва изцяло да замества произнасянето на първата инстанция в дейността по същество на предмета на делото, част от което е и произнасянето по гр.иск /чл.102, т.2 и чл.307 от НПК/. Въззивният съдебен състав констатира невъзможност за отстраняване на нарушението на този етап, респ. произнасяне относно гражданския иск от СГС, поради което присъдата да бъде отменена в частта относно гражданския иск и делото

върнато за ново разглеждане от стадия „Предаване на съд и подготвителни действия за разглеждане на делото в съдебно заседание“. Първостепенният съд следва да изложи мотиви относно съдбата на граждански иск, като отчете че присъдата относно оправдаването на подсъдимия С. е влязла в сила, поради връщане въззивния протест на СРП.

Въпреки че непроизнасянето на първия съд относно гражданския иск засяга в цялост съдебния акт, СГС счита, че присъдата не следва да бъде отменяна изцяло, а делото следва да бъде върнато за ново разглеждане единствено в гражданскоправната му част. Предвид адхезионния характер на гражданския иск /чл.88, ал.2 от НПК/, обуславящ забраната за разглеждането на гражданския иск да става причина за отлагане на наказателното производство, СГС счита, че е неоправдано допуснато нарушение в гражданската част на присъдата да става повод за цялостна отмяна на съдебния акт и за повторно разглеждане на делото, вкл. и в наказателната му част по отношение на повдигнатото срещу подсъдимия С. обвинение. В противен случай разглеждането на гражданския иск би бил единствения повод за съществено забавяне реализирането на наказателната отговорност на подсъдимия, което е недопустимо.

С оглед наличието на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила (с характер на абсолютни), е безпредметно обсъждането на делото по същество, както и отговарянето на наведените във въззивната жалба от гражданския ищец възражения в тази насока.

Въззивният съд няма правомощия да се произнесе и по искането за възлагане на направените разноси от гражданския ищец в първоинстанционното производство, не само с оглед изхода на делото, но и доколкото се касае за съдебен акт, който подлежи на обжалване пред въззивния съд, а такова произнасяне липсва в присъдата. Поради това няма как за пръв път това да бъде сторено с въззивното решение, тъй като страните биха били лишени от правото на проверка на акта на първия съд от една съдебна инстанция.

С оглед горното и на осн. чл.334, т.1, вр. чл.335, ал.2, вр. чл.348, ал.3, т.2, пр.1 от НПК, **СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, VII-ми въззивен състав**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Присъда от 25.05.2022г. по Н.О.Х.Д.№21466/2017г., СРС, НО, 107-ми с-в в гражданскоправната ѝ част.

ВРЪЩА делото на друг състав на Софийски районен съд за ново разглеждане от стадия „Предаване на съд и подготвителни действия за разглеждане на делото в съдебно заседание“ относно гражданския иск.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____